

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/3977
van het repertorium

Nr. 1399 P 99
699 P 2001
van het parket-generaal

borgsom
urbanisatie

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

gepensioneerde,
geboren te _____ op _____,
wonende te _____

rechtstreeks dagende in gemeenverklaring

vertegenwoordigd door Mr. _____ loco
Mr. _____, beiden advocaat bij de balie
van _____ op 26 april 2006
vertegenwoordigd door Mr. _____, advocaat
bij de balie van _____ op 13 september 2006

tegen

(ondernemingsnummer)
 met vennootschapszetel gevestigd te

rechtstreeks gedaagde in gemeenverklaring

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat
 bij de balie van op 26 april 2006 en op
 13 september 2006

Rechtstreeks gedaagd - betekening aan politie - op
 1 februari 2006 bij exploit van
 gerechtsdeurwaarder ter standplaats t, er
 kantoorhoudende , aangezegd aan de
 Procureur-generaal bij exploit d.d. 31 januari
 2006 van , gerechtsdeurwaarder
 met standplaats te

de rechtstreekse dagvaarding luidende als volgt:

Huidig geding heeft tot doel een door de 9de kamer
 van het Hof van Beroep te Antwerpen reeds gewezen
 arrest m.n. het arrest d.d. 10 januari 2002 gekend
 onder de nummers gemeen en
 tegen stelbaar te laten verklaren aan gedaagde;
 het arrest wordt mee betekend (stuk 1);

Het arrest beveelt o.m. het herstel van de plaats
 in de oorspronkelijke staat van een onroerend
 goed gelegen te

- de slooping van het gebouw van 7m x 8m, gebruikt
 als bureel
- het verwijderen van de omheining en van de
 betonverharding
- de slooping van de U-vormige metalen platen met
 een oppervlakte van 448 m² alsmede de verwijdering
 van alle metalen rekken
- de slooping van de loods van 11m x 40m, van het
 afdak van 8m x 8m en van het afdak van 25m x 25m
- de slooping van het afdak van 4m x 18m

dit arrest is gewezen tussen o.a. verzoekster en
 de voormalig zaakvoerder van gedaagde nl.

waarbij dus gedaagde niet betrokken was in
 de correctionele procedure;

Nochtans was het gedaagde die de regularisatie
 aangevraagd heeft en de weigering tot

regularisatie bij beslissing d.d. 20 februari 1995
bekomen heeft (stuk 2 dat tevens mee wordt
betekend);

Gedaagde is de oprichtster van de te verwijderen
constructies en huurt het onroerend goed m.n. een
stapelplaats van ongeveer 1200 m² met burelen,
bovenruimte en omliggende grond van verzoekster
conform een huurovereenkomst d.d. 3 januari 1992,
overeenkomst die verlengd is geworden vanaf 1
januari 2001;

In het aangetekend schrijven d.d. 8 september 1995
waarbij de Inspecteur-generaal het afschrift van
het besluit van de Bestendige Deputatie d.d. 7
september 1995 aan AROHM meedeelt wordt eveneens
verwezen naar het beroep van de in
casu gedaagde;

Ook in de vordering tot herstel van 3 februari
1998 wordt de vermeld als "de
bouwheer" (stuk 3 dat tevens mee wordt betekend)

In dit arrest werd het herstel van de plaats in
haar oorspronkelijke staat bevolen op straffe van
een dwangsom van niet minder dan € 123,95 per dag
vertraging bij niet-uitvoering van het arrest
binnen de gestelde termijn.

Deze termijn is voorzien op één jaar nadat het
arrest in kracht van gewijsde getreden is;

Er werden een aantal procedures aangespannen
lastens gedaagde voor de Vrederechter te
ten gronde doch een terugkerend argument van
gedaagde is dat het betrokken arrest haar niet
tegenstelbaar is (argument dat zij voor het eerst
ontwikkeld heeft in haar schrijven van 17 juli
2002), zij geen constructies zonder vergunning zou
geplaatst hebben en geen partij was bij de
strafzaak hoewel zij alle rechten heeft kunnen
laten gelden via haar zaakvoerder, die wel mee
veroordeeld werd nl. en alle
stappen mee gevolgd heeft;

Dat deze argumenten niet opgaan aangezien in de
hierboven vermelde stukken 2 en 3 gedaagde immers
diegene is die aangeschreven werd en die actie
ondernomen heeft;

Ondanks het gegeven dat de veroordeling "in rem"
werkt weigert gedaagde met allerlei argumenten de
betrokken constructies te verwijderen;

Deze gaan echter niet op nu vaststaande
rechtspraak o.m. stelt:

"een eventuele naleving van het bevel van de rechter tot herstel in de vorige staat maakt geen onwettige inbreuk uit op het eigendomsrecht van de eigenaar van de vaste inrichting. De veroordeelde kan zich niet beroepen op artikel 521 Sw. (verbod op de vernieling van bouwwerken die aan een ander toebehoren) welke niet van toepassing is. Hij werd veroordeeld tot het uitvoeren van het herstel en het feit dat de eigenaar of één van de mede-eigenaars niet mede gedagvaard en veroordeeld werd, wijzigt in niets aan deze verplichting nu deze in rem werkt. Het gaat om de uitvoering van een rechterlijke uitspraak om een misdrijf teniet te doen namelijk het instandhouden van een illegale constructie. (zie Rb. Hasselt, Beslagrechter, 18 juni 1999, T.M.R., 1999, 469)".

VANSANT stelt in zijn noot onder deze beslissing:

"Het verwezenlijken van het opgelegde herstel van de plaats is van hogere orde dan het eigendomsrecht van de eigenaar van de vaste inrichting".

In casu kan a fortiori geredeneerd worden nu gedaagde slechts huurder is;

De rechten van verdediging zijn dan ook op geen enkele wijze geschonden geworden zeker niet nu gedaagde uitdrukkelijk erkent de betrokken gebouwen en grond te huren waarop de vordering in rem betrekking heeft;

Huidige vordering is dan ook voor korte debatten vatbaar en verzoekster wenst deze dan ook op de inleidende zitting te behandelen bij toepassing van artikel 735 Ger.W.

Ten einde:

Te zeggen voor recht dat huidige zaak vatbaar is voor korte debatten en behandeld kan worden bij toepassing van artikel 735 Ger.W. op de inleidende zitting mitsdien

Gedaagde het hiermee betekende arrest van de 9de kamer van het Hof van Beroep te Antwerpen d.d. 10 januari 2002 gekend onder de nummers   en   gemeen en tegenstelbaar te laten verklaren;

Gedaagde te verwijzen in de kosten van het geding m.n. de dagvaardingskosten en de rechtsplegingsvergoeding.

Het betrokken arrest uitvoerbaar te verklaren.

Gelet op het arrest op tegenspraak gewezen op 10 januari 2002 door het Hof van Beroep te Antwerpen, 9^e kamer, waarbij onder meer als volgt werd beslist:

...

Wat de herstelmaatregel betreft:

Beveelt daarenboven in hoofde van alle beklaagden het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert:

- de slooping van het gebouw van 7 m x 5 m, gebruikt als bureel
  - het verwijderen van de omheining en van de betonverharing
  - de slooping van de U-vormige metalen platen met een oppervlakte van 448 m² alsmede de verwijdering van alle metalen rekken
  - de slooping van de loods van 11 m x 40 m, van het afdak van 8 m x 8 m en van het afdak van 25 m x 2,5 m
  - de slooping van het afdak van 4 m x 18 m
- en dit binnen de termijn van EEN JAAR nadat huidig arrest in kracht van gewijsde getreden is en beveelt dat het College van Burgemeester en Schepenen of de Stedenbouwkundige inspecteur, ingeval het arrest niet wordt ten uitvoer gelegd binnen de gestelde termijn, daarin op kosten van de veroordeelden kan voorzien;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de veroordeelden gehouden zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de Beslagrechter;

Veroordeelt veroordeelden daarenboven solidair tot betaling van een dwangsom van 123,95 EURO per dag vertraging bij niet-uitvoering van huidig arrest binnen de gestelde termijn;

en dit uit hoofde van

I. parket nr.

...

II. parket nr.

(zijnde de eerste beklaagde)

de eerste ...

Te

Als dader of mededader, hetzij doordat zij het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt, hetzij doordat zij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp hebben verleend dat het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 S.W.);

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de toenmalige wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, en, na 24 maart 1997, op de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het toenmalige decreet van de Vlaamse Raad van 22 oktober 1996 tot coördinatie van de voormelde wet van 29 maart 1962 (B.S. van 15 maart 1997), zonder voorafgaande, schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen,

op het perceel, gelegen te en
er ter kadaster gekend onder

eigendom van:

1. , geboren te
op
2. , geboren te op
3. , geboren te
op
4. geboren te
op

B.

- op 9 april 1996,
een bouwwerk in betonblokken van ongeveer zeven
meter of vijf meter te hebben opgericht
- van 9 april 1996 tot 24 juni 1999
dat bouwwerk te hebben instandgehouden

C.

- op 15 april 1997
te hebben opgericht
- 1. een betonverharding op het hele perceel

2. een omheining in ondoorzichtige platen
 3. veertien metalen rekken afgedekt met platen met een totale oppervlakte van ongeveer vierhonderd achtenveertig vierkante meter
 - van 15 april 1997 tot 24 juni 1999
 die drie bouwwerken te hebben instandgehouden

D.

- op 15 april 1997
 te hebben opgericht
 1. een loods van ongeveer elf meter op veertig meter
 2. een afdak van ongeveer acht meter op acht meter
 3. een afdak van ongeveer vijftwintig meter op twee en een half meter
 - van 15 april 1997 tot 24 juni 1999
 die drie bouwwerken te hebben instandgehouden

E.

- op 19 september 1997
 een afdak van ongeveer vier meter op achttien meter
 - van 19 september 1997 tot 24 juni 1999
 dit bouwwerk te hebben instandgehouden

de feiten onder de hierboven omschreven tenlasteleggingen B, C, D en E sedert 1 mei 2000 en thans zwaarder strafbaar gesteld zijnde door de artikelen 99, 146, 147, 149, 153, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 van het huidige decreet van de Vlaamse Raad van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. van 8 juni 1999), zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000) en artikels 4 en 10 van het decreet van de Vlaamse Raad van 13 juli 2001

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
 op 04.08.1999, in en
 ambtshalve ingeschreven
 Ontvangen: 3.117 frank. De Bewaarder (get)

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
 op 13.07.1999, in en
 ambtshalve ingeschreven
 Ontvangen: 2.400 frank. De Bewaarder (get)

het onroerend goed toebehorend aan
 en a krachtens akte van openbare
 aankoop van 24.4.47 ontvangen op 16.6.47 door
 notaris te : en akte van openbare
 aankoop van 18.9.70 ontvangen op 23.9.70 door
 notaris te + erfenis
 (overleden) aan echtgenote
 en kinderen

* * *

De rechtstreeks dagende partij in gemeenverklaring
 wordt gehoord in haar middelen, ontwikkeld door
 Mr. , advocaat bij de balie van
 en door Mr. , advocaat
 bij de balie van , loco Mr.
 voornoemd.

De rechtsreeks gedaagde in gemeenverklaring
 wordt gehoord in zijn middelen van verdediging
 ontwikkeld door Mr. , advocaat bij de
 balie van .

De neergelegde conclusies worden in het beraad
 betrokken.

Bij conclusie d.d. 26 april 2006 heeft de
 rechtstreeks dagende partij in gemeenverklaring
 afstand gedaan van geding.

De rechtsreeks gedaagde in gemeenverklaring houdt
 tevergeefs voor dat deze afstand van geding door
 haar zou moeten aanvaard worden nu dit in
 strafzaken niet geldt.

Het Hof dient evenwel eerst de ontvankelijkheid
 van de vordering te onderzoeken.

De vordering tot gemeenverklaring is een
 bijzondere vorm van gedwongen en bewarende
 tussenkomst. Het is een tussenvordering waarbij
 een derde als partij in het geding wordt betrokken
 om hem de uitspraak tegenstelbaar te maken. Dit
 ondersteunt evenwel een aanhangig geding. Een derde
 kan niet meer tussenkomen of in tussenkomst
 geroepen worden nadat het gerecht in de zaak

definitief uitspraak heeft gedaan zoals hier het geval is.

Derhalve is de vordering in gemeenverklaring niet ontvankelijk.

De vordering van de rechtsreeks gedaagde in gemeenverklaring tot schadevergoeding is evenmin ontvankelijk. De gevorderde schadevergoeding heeft immers geen rechtsgrond en kan er evenmin een vinden in de artikelen 159, 191 of 212 van het wetboek van strafvordering.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 182, 183, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek

Verklaart de vordering tot gemeenverklaring niet ontvankelijk;

Verklaart de vordering tot schadevergoeding wegens tergend en roekeloos geding niet ontvankelijk;

Legt de kosten ten laste van de rechtstreeks dagende partij in gemeenverklaring, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op nihil.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ELF OKTOBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier